پنجشنبه ۲۵ بهمن ۱۴۰۳
شماره ۴۳۵۳
FARHIKHTEGANDAILY.COM
FARHIKHTEGANONLINE

دربارهٔ تصویر دستاوردهای نظامی در سینمای ایران

روایت ناتمام جنگنده

محمدحسین سلطانی
خبرنگار

تصویر یکی از جنگنده‌های زیادی خوب آمریکایی که دود موتورش، نقش و نگاری در آسمان درســـت می‌کند، یک‌طرف و چشم‌های کودکانی که با نگاه به این جنگنده‌ها برق می‌زند طرف دیگر. جنگنده روی زمین می‌نشیند و قهرمـــان در محفظه کابین را باز می‌کند و پس از یک عملیات موفق بیرون می‌آید. این تصویر را چند بار تماشا کردید؟ چند باز قهرمان‌های آمریکایی در ۱۰ دقیقه پایانی فیلم مواضع دشـــمن را زیر تیربار بردند و قهرمانانه روی دســـت ملت گردانده می‌شوند. تصویر کلیشه‌ای است اما هنوز هم در سالن سینما کف و سوت می‌گیرد.

پشت این کف و سوت‌ها، چشم‌هایی خیره به پرده در سرتاسر جهان ملتی را می‌بیند که قرار نیست در هیچ تصویری بازنده باشند. آن‌ها بهترین تکنولوژی و بهترین تانک‌ها را دارند و حتی در اپوزیسیون‌ترین آثاری که در مخالفت با آمریکا ساخته شده هم قدرت نظامی آمریکایی‌ها، رادارهای عجیب‌وغریبشان و زندان‌های مخوفشان غیرقابل انکار به تصویر کشیده می‌شوند.

چند ده هزار کیلومتر که از هالیوود و آمریکایی‌ها فاصله بگیریم، می‌شود به‌دنبال همین تصویر در ایران گشت. البته پیدا کردن این شکل از آثار به‌راحتی مدل آمریکایی نیست. سینمای ایران در چند فیلم تلاشش را کرد تا قهرمانی را بسازد، شـــبیه به آنانی که از هواپیما پیاده می‌شوند و برایشان سر و دست می‌شکنند. فیلم‌هایی که برخلاف آمریکایی‌ها معطوف به دفاع است و همین ماجرا کار را در پرداخت نسبت به سوژه‌ها و قهرمان‌سازی سخت می‌کند. بااین‌حال از همان حوالی دهه ۶۰ آثاری به دنبال ساختن همان قهرمان‌ها بودند.

قهرمانانی که از ارتش می‌آیند

طی ۱۰ سال اخیر فیلم‌هایی که با محوریت ارتش ساخته شدند و کم نبودند، پس از آنکه در پایان جنگ فیلم‌هایی با محوریت عملیات‌های ایران ساخته شد، کم‌کم قهرمان‌ها در لیست آثار پرفروش سینمای ایران قرار گرفتند. شاید یکی از بهترین آثار دهه ۷۰ حمله به اچ سه باشد. فیلمی که به‌جای توجه به توانمندی‌های سخت‌افزاری داخلی، روی توانمندی‌های نیروی انسانی حساب بـــاز کردند و نه توانایی‌های تکنولوژیـــک بااین‌حال حمله به اچ و همینطور عقاب‌ها باعث علاقه‌مندی طیف وسیعی از پسربچه‌های ایرانی نسبت اف ۱۴ شد. شهریار بحرانی با استفاده از یک واقعه تاریخی از دوران دفاع مقدس روایتی از رشادت خلبانان ایرانی را به تصویر می‌کشد که جنگنده‌های ایرانی تا خاک عراق رفته و پایگاه‌های رژیم بعث را بمباران می‌کنند. فیلم از لحاظ جلوه‌های بصری هنوز هم اثری شجاعانه و واقع‌گرایانه است و می‌تواند نفس را در ســـینه مخاطب حبس کند. تماشای آن برای مخاطبی که عاشق هیجان است و قهرمانان ایران را ستایش می‌کند خالی از لطف نیست.

۲۶ سال پس از ساخته شدن حمله به اچ سه فیلم‌های دیگری نیز با محتوای نیروی هوایی ارتش ساخته شد که اتفاقاً در این مورد دستیابی به یک توانمندی داخلی بیش از اچ ۳ مسئله بود. اگر اچ ۳، عقاب‌ها تأکیدشان را روی جنگ و جدال میان دو نیرو و نبرد گذاشته بودند اما در آثاری چون منصور مسئله و تمرکز روی ساختن یک توانمندی متمرکز شد و دشمن و ضدقهرمان به‌جای آنکه دشـــمن خارجی باشد، نیروی سنگ‌انداز داخلی است. در منصور این نیروی سنگ انداز بسیار پررنگ است و در آثار فجر ۴۳ این رویکرد پررنگ‌تر از قبل ادامه پیدا کرد. سیاوش سرمدی که فیلمسازی را از سینمای مستند آغاز کرد در اولین ساخته سینمایی‌اش سراغ زندگی شهید ستاری فرمانده هوایی ارتش رفت که تلاش‌ها و مجاهدت‌هایش برای ارتقای صنعت هوایی کشور در دوران جنگ هشت‌ساله، توانست نظرات ضد و نقیضی را در سینما برانگیزد. اگر منصور را هم کنار بگذاریم، آســـمان غرب هم در این طیف از آثار جای می‌گیرد. یک نیروی ضدقهرمان داخلـــی (بنی‌صدر) یک‌طرف ماجرا قرار می‌گیرد و طرف دیگر داســـتان قهرمانی اســـت که به‌دنبال ساختن و اتکا به توانمندی‌های داخلی می‌رود، بااین‌حال برخلاف منصور که از میدان نبرد دور است، آسمان غرب جنگ را در متن جدال‌های داستانش قرار داده. در های‌پاور هم ماجرا به همین ترتیب اســـت با این تفاوت که ضدقهرمان آنقدری که در منصور داخلی‌ست در «های‌پاور» این‌طور نیست. این فیلم داستان نقش پدافند هوایی ارتش در عملیات والفجر هشت و طرح ابتکاری شهید منصور ستاری. های‌پاور دومین فیلم با موضوع زندگی حرفه‌ای شهید منصور ستاری است. در میان آثاری که درباره نیروی هوایی ارتش ساخته شده‌اند آثاری هم هستند که بیش از آنکه روی قهرمـــان و ضدقهرمان داخلی و خارجی تمرکز کنند، وجه تمایزشـــان را روی ابعاد در فرم گذاشتند. فیلم ۲۸۸۸ هم از این دست فیلم‌هاســـت. این فیلم به کارگردانی کیوان علی‌محمدی و علی‌اکبر حیدری قصه‌ای را روایت می‌کند که درباره اتاق عملیات اســـت و با فرمی رادیویی به‌دنبال ساختن اثری تصویری است.

اگـــر بخواهیم فیلم‌های صرفاً مربوط به نیروی هوایی ارتش را کنار بگذاریم، نوبت به فیلم‌هایی درباره توانمندی نیروی دریایی می‌رسد. جنگ نفتکش‌ها و همینطور پایگاه جهنمی از آثار دهه شـــصتی و هفتادی‌اند که با محوریت نیروی دریایی ارتش ســـاخته شده‌اند. «پایگاه جهنمی» ساخته اکبر صادقی دیگر فیلمی بود که در سال‌های گذشته و با محوریت ایثار و از خودگذشتگی کلاه ســـبزهای ارتش تولید و اکران شد. داستان این فیلم در ارتباط با پایگاه قدرتمندی است که نیروهای دشمن بعثی در خاک خود ساخته‌اند. با رسیدن خبر ســـاخت این پایگاه به ستاد عملیاتی نیروی دریایی، یک تیم چهارنفره از گردان تکاوران کلاه ســـبز ارتشی مأمور می‌شوند تا با نفوذ به خاک دشمن «پایگاه جهنمی» را منهدم کنند و این سرآغاز درگیری آن‌ها در عملیاتی بزرگ است. جنگ نفتکش‌ها هم نام دیگر اثر مرتبط به نیروی دریایی ارتش است که به کارگردانی و نویســـندگی محمد بزرگ‌نیا ساخته سال ۱۳۷۲ است که براساس واقعه درگیری نیروی دریایی و هوایی ارتش جمهوری اسلامی ایران با نیروهای عراقی و آمریکایی در خلیج‌فارس ساخته شد و با استقبال خوب مردمی در سینماها روبه‌رو شد.

شاید اگر بخواهیم به‌دنبال آثار متأخر درباره نیروی دریایی بگردیم باید از پی ۲۲ نام ببریم؛ فیلمی که درباره درگیری نیروهای ایرانی با نیروی دریایی آمریکا در سال ۱۳۶۷ است و کارگردانی آن را حسین قاسمی جامی بر عهده دارد.

دوربین از ارتش دور می‌شود

«تک‌تیرانداز»، «مجنون»، «ماجرای نیمروز»ها، «ایستاده در غبار» و «مهاجر» از آثاری‌اند که عمدتاً با تمرکز روی دشـــمن خارجی و توجه به عملکرد سپاه و بسیج در جنگ ساخته شـــده‌اند. در میان این آثار تنها ماجرای نیمروزها هســـتند که در آن ضدقهرمان به‌جای آنکه نیروی داخلی باشد، روی دشمن متخاصم خارجی تمرکز کرده‌اند.

فیلم تک‌تیرانداز که به‌نوعی جوابیه‌ای برای فیلم آمریکایی اسنایپر است، درباره توانایی یک نیروی ایرانی تمرکز می‌کند و در آثاری چون مجنون و ایستاده در غبار هم قصه از همین قرار است. با این تفاوت که در مجنون به توانایی‌های فنی و مهندسی رزمندگان ایرانی در عملیات خیبر توجه می‌شود و در ایستاده در غبار هم مانند مجنون با تمرکز به یک شـــخصیت محوری دستاوردهای احمد متوســـلیان و فرماندهی او در تیپ محمد رسول‌الله(ص) پرداخت. محمدحســـین مهدویان برای ساخت اولین فیلم سینمایی‌اش سراغ زندگی شهید جاویدالاثر احمد متوسلیان رفت.

جدای از ایستاده درغبار، اثر دیگر مهدویان یعنی ماجرای نیمروزها، به‌جای تمرکز روی توانمندی‌های دفاعی روی توانمندی‌های اطلاعاتی تمرکز کرد که از این حیث، اثری متفاوت را در تاریخ ســـینمای ایران رقم زد؛ اثری که ضدقهرمانش داخلی بود و تمرکز روی قهرمانی خاص نداشـــت و یک گروه قهرمان را ساخت.

بااین‌حال یکی از متفاوت‌ترین آثاری که درباره دفاع و دستاوردهای دفاعی در ایران ساخته شد، مهاجر بود. یکی از مهم‌ترین آثار ابراهیم حاتمی‌کیا که در آن ساختن یک پهپاد مسئله می‌شود. مهاجر روایتی از یک هواپیمای بدون‌سرنشین مهاجر است که از روی زمین کنترل می‌شود و برای انجام عملیات شناسایی در پشت خطوط دشمن به کار گرفته شده است. به‌دلیل برد محدود دستگاه کنترل، خلبانان در دو ایستگاه مقابل، رودرروی هم و در خطوط دشمن مستقر می‌شوند. خلبانی که به خطوط دشمن نفوذ کرده، درحالی‌که با دشمن درگیر می‌شـــود، با مهارت عملیات شناسایی را انجام می‌دهد و هواپیما را در هوا تحویل خلبان دوم می‌دهد.

از جنگ دور اما نزدیک

در چندســـال اخیر فیلم‌هایی که درباره مفهوم مقاومت ساخته شدند کم نبودند اما مهم‌تر از این آثار فیلم‌هایی‌اند که به‌جای تمرکز روی جنگ زاویه دوربینشان را تغییر دادند و هم از بستر روایت و هم بازه زمانی تغییر ایجاد کردند. یکی از بهترین مثال‌هایی که در سینمای ایران یک قهرمان تمام و کمال و با اشراف اطلاعاتی بالا می‌سازد و روز صفر است. «روز صفر» به کارگردانی سعید ملکان، روایتی از دستگیری عبدالمالک ریگی ارائه می‌دهد که در نوع خود بدیع است و نگاهی به اشراف اطلاعاتی کشور دارد، همانطور که فیلم مهدویان این کار را انجام داد.

جدای از فیلم‌هایی که به حوزه نظامی و توانمندی‌های نظامی پرداخته‌اند، آثاری هم هستند که جنگ و مقاومت و توانمندی را از زاویه‌ای خارج از دستاوردهای نظامی باز کرده است. «آبادان یازده ۶۰» و پالایشگاه از میان آثاری‌اند که به کارگردانی مهرداد خوشـــبخت ساخته شدند و از زاویه‌ای تازه درباره ساختن در زمان بحران و انسجام در رسیدن به امر ملی بگوید.

فجر ۴۳ از یک‌طرف و آمریکایی‌ها طرف دیگر

در فجر امسال هم فیلم‌هایی با مفهوم ساختن و مقاومت کردن حضور دارند که شاید نسبت به جشنواره‌های گذشته بسیار پررنگ‌تر باشد. تمرکز روی مفاهیمی چون مدیریت بحران، تکیه به توانمندی داخلی، استفاده از تکنولوژی در اثر، ساختن یک قهرمانِ تمام و کمال، پرداختن به صورت موازی به ضدقهرمان داخلی و خارجی از وجوه مشـــترک آثاری چون «اسفند»، «خدای جنگ»، «صیاد» و «پیشمرگ» از این دست آثارند. فیلم‌هایی که مانند آثار آمریکایی چون «تاپ‌گان»ها به‌دنبال ســـاختن قهرمان‌هایی تمام و کمال هســـتند که دســـتاوردهای دفاعی و البته توانمندی‌های نیروی انســـانی در کشور را به نمایش می‌گذارند اما تفاوت این دست فیلم‌ها با آثار آمریکایی چون «اینک آخرالزمان»، «ستیغ هکسا» و حتی «پرل هاربر» شاید در تلاش فیلمسازان ایرانی بر تا حد ممکن زدایش حماســـه بر قهرمانانشان باشد. فیلم‌هایی که به‌جای ساختن یک شمایل تمام و کمال از قهرمانی همه‌فن‌حریف، شمایل یک ســـرباز را به تصویر می‌کشند؛ سربازی که گرفتن مدال برایشان ملاک نیســـت، بلکه وظیفه ملی و دینی برایشـــان مسئله است و به تصویر کشیدن همین وظیفه مقدس کار هر فیلمسازی نیست و به‌ندرت آثاری چون مهاجر و خدای جنگ متولد می‌شوند.

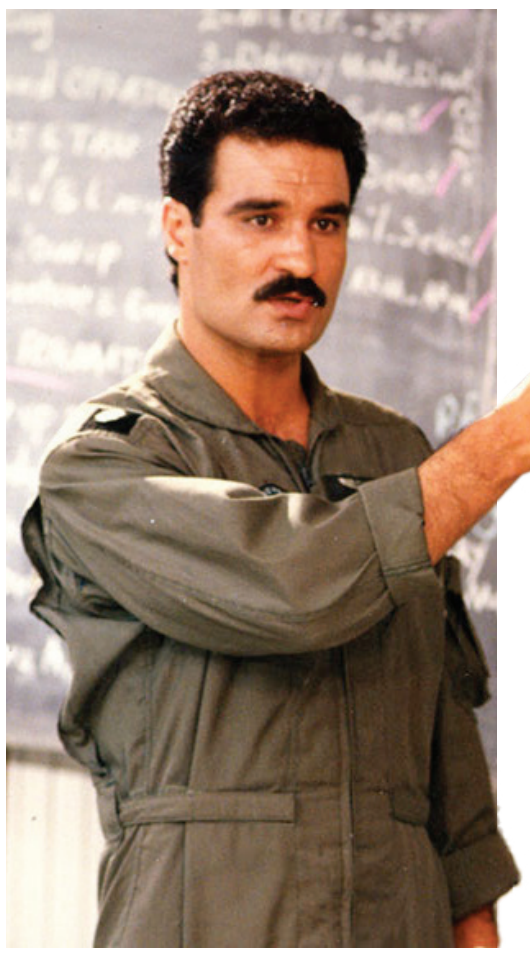

گشودن پنجرهٔ تازه‌ای از شعر مهدوی

سیدمحمد سادات‌اخوی از جمله نویسندگان شناخته‌شده ادبیات آیینی اســـت که در سال‌های گذشته در سکوتی خودخواسته فرو رفته است. دلیلش هرچه باشد او را در حوزه ادبیات بعد از انقلاب به‌خصوص ادبیات آیینی نمی‌توان نادیده گرفت. او سوابق مسئولیتی مختلفی در سال‌های گذشـــته داشته است؛ از مسئولیت دفتر ادبیات بچه‌های مسجد (حوزه هنری)، مدیریت امور ادبی و معاونت هنری (ســـازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران)، مدیریت شورای نویسندگان پخش رادیو فرهنگ (صدا و ســـیما)، طراحی، مشاوره و اجرای بیش از ۶۵ پروژه فاخر فرهنگی تا پیشینه ۲۱ سال نویسندگی و ۱۷ سال «کارشناس-مجری» و برنامه‌سازی هم‌زمان در صداوسیما در کارنامه‌اش به چشم می‌خورد. حالا او بعد از چندسال سکوت خودخواسته با مجموعه شعرهای امام زمانی «بقیه» به بازار کتاب بازگشـــته است. این مجموعه شعر نذر فرهنگی‌اش برای حضرت حجت (عج) محســـوب می‌شود. شعرهای «مهدوی» او در فاصله ســـال‌های ۱۳۷۰ تا ۱۴۰۰ خورشـــیدی است. در این کتاب با غزل‌ها، رباعی‌ها، دوبیتی‌ها، قصیده‌ها، مثنوی‌ها و شـــعرهای نیمایی این شـــاعر آیینی مواجهیم؛ شروع آن با «رباعی و دوبیتی» است. آغاز این بخش که ۱۳ قطعه شـــعر در خود جای داده است با شعر معروف «گـــذرگاه» که عنوان‌بندی مجموعه تلویزیونی «پایتخت» بوده و برای خیلی‌ها آشناســـت: «نه بازنده بمونه... نـــه برنده!.../ درین دنیا، فقط «عاشـــق» بخنده/ دل هر کی، به یاری خوش‌خوشانه.../ دل ما هم به دیدار تو بنده!/ گذشته عمر ما... دل، بی‌قراره/ دِل عاشق، «قرارِ» روزگاره/ زمستونه... دلی که مونده تنها!.../ دلی که دلبری داره، «بهاره./ ببین!... چیزی نمونده تا ســـپیده!.../ ولی دنیا، هنوزم نا‌امیده/ خیابان پر شده از عطر نرگس!/ «گلِ نرگس»، نشونِ صبح عیده»

او در این مجموعه غیر از قالب‌های مرســـوم غزل و رباعی و دوبیتی در قالب‌هایی چون مسمط که قالبی قدیمی در شعر کلاسیک است دست به آفرینش ادبی با موضوع انتظار زده اســـت. او در بند اول مســـمطی خواندنی با عنوان «منتظران» می‌آورد:

مـــاه پنهان، امام منتظران!/ باد بر تو ســـلام منتظران /// نام تو، رخصت شـــکفتن ما / روسپید از تو، نام منتظران /// با تو بودن، کنار تو ماندن... / آرزوی تمام منتظران /// راه کوی تو را «که» می‌داند... / تا رســـاند پیام منتظران؟ /// روح باران، مگر نمی‌شنوی.../ آب... آب مدام منتظران؟ /// عاقبت، آفتاب دولت تو... / می‌زند سر، ز بام منتظران

او در این شـــعر نیز مانند همه عاشـــقان اهل بیت (ع) انتظارش با داغ اباعبدالله الحســـین (ع) همراه اســـت و مانند همه شیعیان امید دارد با ظهور حضرت حجت (عـــج) منتظرانش انتقام خون‌های پاک روز عاشورا بگیرند. سادات‌اخوی از زبان همه منتظران می‌نویسد: یاد خون حسین(ع) و عاشورا... / مونس صبح‌وشام منتظران /// می‌رسد روز موعد و گیرند.../ پیش تو، انتقام، منتظران

ســـیدمحمد سادات‌اخوی با این مجموعه شـــعر باب تازه‌ای از شعر مهدوی را به روی خوانندگان گشوده است. بهره‌گیری از مضامین تازه، به خدمت‌گرفتن درســـت قافیه و ردیف‌های مشکل در شعرها، احیای قالب قصیده و مســـمط در شـــعرهای آیینی، گره زدن موضوع انتظار با موضوعات روز و احوال مردم این روزگار، اشـــاره غیرمستقیم به آیات و روایات مهدوی با زبانی ساده و همه‌فهم و... از جمله ویژگی‌های منحصر به فرد این کتاب است. همچنین در این مجموعه با روایت خلوت‌گزینی و مناجات‌های شـــاعر با حضرت ولی عصر (عج) مواجهیم که موجب همراهی بیشـــتر مخاطب با موضوع انتظار می‌شـــود. این مجموعه را انتشارات شنل در ۳۸۰ صفحه و با قیمت ۳۵۰ هزار تومان منتشر کرده اســـت که از طریق کتابفروشی‌های سراسر کشور یا درگاه‌های اینترنتی رسمی فروش کتاب در دسترس علاقه‌مندان قرار دارد.

چارسو

دیزنی‌پلاس از نتفلیکس بازماند

طبق گزارش مالی شرکت والت دیزنی که به‌تازگی منتشر شده است، سرویس اســـتریم این کمپانی دیزنی‌پلاس در سه ماه پایانی سال ۲۰۲۴ صدها هزار مشـــترک خود را از دست داده است. دیزنی‌پلاس با این ریزش حدود ۷۰۰ هزارتایی، اکنون کمتر از ۱۲۵ میلیون مشترک دارد و از رقابت با شبکه استریم نتفلیکس که بیش از ۳۰۰ میلیون مشترک دارد، بازمانده است. دیزنی پیش‌بینی کرده است که در ســـه‌ماهه نخست ۲۰۲۵ نیز این روند نزولی ادامه داشته باشـــد و انتظار دارد کاهش دیگری در تعداد مشترکان خود را تجربه کند. در واقع، دیزنی‌پلاس از ژوئن تا سپتامبر ۲۰۲۴ که ۴.۴ میلیون مشترک جدید جذب کرد، دیگر افزایش قابل‌توجهی در تعداد کاربرانش نداشته است. در ابتدا گمانه‌زنی‌ها در این مورد، افزایش قیمت اشتراک را عامل اصلی این روند کاهشی می‌دانستند. اما بررسی‌ها نشان می‌دهد که این پلتفرم در همین بازه زمانی ۱۹ میلیون مشترک جدید جذب کرده است.

فرایند خرید کتاب در دورهٔ جدید وزارت ارشاد چگونه است؟

ناصر افشارپور، سرپرست اداره‌کل توسعه کتاب و کتابخوانی وزارت ارشاد از آغاز به کار فرایند خرید کتاب و حمایت از ناشران در دوره جدید خبر داد و گفت: «کمیته‌های تخصصـــی خرید کتاب در این اداره با حضور متخصصان و کارشناســـان خبره در حوزه‌های مختلف علمی تشـــکیل شده اســـت.» او ادامه داد: «در دو ماه اخیر بسیاری از مطالبات ناشران که در دوره‌های گذشـــته از آنها کتاب خریداری شده بود، پرداخت شده، مابقی مطالبات نیز تا پایان ســـال جاری با همه ناشران تسویه و پرداخت خواهد شـــد. در دوره جدید پس از مطالعه و کارشناسی متعدد مقرر شد ناشـــران کتاب‌های چاپ‌شده خود را به همراه مجوز اعلام وصول آثار به دبیرخانه هیئت انتخاب خرید کتاب تحویل داده و کارشناســـان این دفتر پس از بررســـی و پالایش اولیه آثار، کتاب‌های انتخاب‌شده را به کارگروه تخصصی ارجاع دهند.»

اگر جای حاتمی‌کیا بودم «موسی» را نمی‌ساختم

بهروز افخمی، کارگردان در گفت‌وگو با مهر درباره فیلم‌های «موسی کلیم‌الله» و «پیر پسر» که در جشنواره چهل‌وسوم به نمایش درآمد گفت: «فیلم «موسی کلیم‌الله» یک فیلم کامل است. این فیلم، اثری سر و ته دار و درست است که قابلیت اکـــران دارد. احتمالاً این فیلم در اکران موفق و پرفروش خواهد شـــد؛ چراکه در همین نمایش محدودی که در جشـــنواره داشت، خانم‌ها واکنش‌های خوبی نســـبت به آن نشان دادند و با آن درگیر شدند.» او افزود: «ساخت سریال کاملاً بستگی به درک و دریافت و پرداخت ابراهیم حاتمی‌کیا دارد. او در مقابل یک کار بزرگ و چالشی و ترسناک قرار گرفته است؛ کاری که من اگر جای او بودم، انجام نمی‌دادم.» افخمی درباره «پیر پســـر» گفت: «جشنواره امسال با نمایش‌های ویژه خود، جان تازه‌ای گرفته است. فیلم‌هایی مانند «پیر پسر» با ایجاد هیجان توانسته‌اند توجهات را به خود جلب کنند، درحالی‌که فیلم‌های بخش مسابقه نتوانسته‌اند چنین تاثیری داشته باشند.»

انتقاد ناصر زینعلی به سالن خالی کنسرت در جشنوارهٔ موسیقی فجر

ناصر زینلی ۲۳ بهمن در اولین روز از برگزاری چهلمین جشـــنواره موسیقی فجر روی صحنه رفت و برای مشـــکلات فنی و تاخیر پیش‌آمده از مخاطبان خود عذرخواهی کرد. یکی از نکات عجیب در بدو ورود، خالی بودن سالن میلاد نمایشگاه بین‌المللی تهران نسبت به دیگر کنسرت‌های این خواننده بود. او در ســـخنانی با انتقاد از سالن خالی و مدیریت ضعیف گفت: «مدیریت کنسرت امشب با ما نیســـت و همین موضوع مشکلاتی چون نقص فنی و تاخیر را رقم زد اما امیدوارم شـــب خوبی برای شما باشد، چون من به عشق شـــما اینجا هستم.» زینلی مجدداً نتوانست با مخاطبان خود صحبت نکند و به همین دلیل به خالی بودن صندلی‌های ســـالن میلاد اشاره کرد و گفت: «متاسفانه علی‌رغم اینکه سایت بلیت‌فروشی قرمز بود و بلیت‌فروشی بسته شـــده بود اما صندلی‌ها خالی‌اند؛ نمی‌دانم قضیه چیست اما با وجود اینکه تعدادتان کم است، خیلی همراهی خوبی داشتید.»